

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La
Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațunea djarului „TRIBUNA“.

„Națiunea maghiară și naționalitățile“.

În fasciculul V. pro Maiu a. c. al revistei „Ethnographia“, organul societății etnografice din Ungaria, publică dl Réthy László un fragment din opul său intitulat: „A magyar nemzet s a nemzetiségek“ („Națiunea maghiară și naționalitățile“), care op va apăre în curând.

Credem de neapărată lipsă a informației pe ceitorii noștri despre cuprinsul esențial al acestei scrieri, citând chiar în traducere fidelă pasagele mai marcante:

În introducerea autorului constată că satisfacțiune progresul ce l-a făcut Ungaria în toate ramurile civilizației și că așă în inima fiecărei Maghiar e viuă convingerea, că „Magyarország nem volt, hanem lesz!“ („Maghiaria n'a fost, ci va fi!“) Activitatea febrilă, ce în mii de direcțiuni se desvoltează, e însă după autor în multe privințe lipsită de deplină conștiință, căci „nu ne place“, țiece dînsul, „a vedea lucrurile în adevărata lor culoare, și astfel am aminat cu intenție întrebări grave și adînc tăietoare în viața, ținînd, că acele sau aruncă umbră asupra noastră, sau ne îngreunează poziția“.

O asemenea întrebare e cestiunea referitoare la poziția după rasă a națiunii maghiare între națiunile europene și raportul ei față de naționalitățile. La această întrebare vrea autorul să răspundă.

Vrînd a răspunde la întrebarea: Cine sînt Maghiarii? autorul urmărește descălecare lor în Panonia romană, unde au dat preste rămășițe de Avari și au învins popoare slave, care locuiau în mase mai mari sau mai mici singuraticile părți ale țării. Panonia n'avea s'e fie ținta cuceririlor lor, ei se îndreaptă deci spre Vest, și nu s'ar fi oprit în calea lor cuceritoare până la oceanul Atlantic, — de unde ar fi rezultat, că așă a bună-seamă un teritor mai spre

Vestul Europei s'ar numi Ungaria, — dacă popoarele Europei vestice n'ar fi fost alcătuit deja state mai puternice și societăți organizate. Două cioeniri au schimbat direcția aspirațiilor maghiare și astfel națiunea maghiară a fost legată de loc și împinsă a se ocupa cu desvoltarea Ungariei ca stat.

Primind creștinismul și introducînd poporul în sinul bisericii apusene, Stefan-cel-mare a smuls națiunea din lumea orientală și a aședat-o în familia popoarelor europene, în care se află acum de nouă sute de ani.

Legătura culturală cu Europa-de-Vest a deschis coloniilor străine calea în patria noastră. Sub domnia primului rege s'au născut un șir întreg de colonii germane și italiene și viteji distinși au imbiat săbiile lor noiei națiuni creștine, la al cărei spate continua a undula lungul șir de popoare asiatice inculte, care nisuiau spre Apus, pe calea deschisă de Maghiari. Unul din popoarele aceste a fost Bisenii alungați de Cumani; regii s'au îngrijit de colonizarea lor.

Într'aceea au venit în continuu elemente și din Apus și s'au aședat în ținuturile cele mai roditoare. În timpul regelui Geza I. s'au împopulat Sepușul și părți din Transilvania. În toate părțile se alcătuiră orașe cu locuitori mestecați, precum: Germani, Italiani, Francezi, Armeni, Greci și Saraceni.

Chiar și din Britania au sosit colonii, dovadă comitatul Bihorulului, o rămășiță de colonii britice din secolul al XIII-lea.

Conlocuirea a produs asimilațiune, națiunea maghiară s'a lărgit, desvoltau-du-se cuantitativ europisarea cu folosirea factorilor sei materiali și intelectuali. Pe la jumătatea secolului XIII. au căutat adăpost în Ungaria Cumanii alungați de Mongoli. A urmat apoi invasiunea mongolă, care a făcut îndoelnică soarta țării înfloritoare.

Mongolii însă se retraseră și țeara începînd ea să se desvolta în toate privințele, mulțumită noelului colonii venite din Apus, precum germane, italiene, și valone. În special începînd a se desvolta de nou viața orășenească, industria și băieșitul. Deodată s'au străcurat în țeară însă și popoare orientale, înmulțind numărul limbilor și deosebiri omenirii. Înundarea a două neamuri mai mari de popoare a contribuit mare parte la împetriașarea locuitorilor țării. „Valachii în amestec cu Bulgari,

Serbi și Albani au început a se înmulți în Ardeal din veacul al XII-lea“, ear' Rutenii au ocupat ținuturile încă neîmpopulate ale Ungariei nord-ostice. Pe timpul lui Sigismund se iviră Țigani, ear' după bătălia de pe câmpul merlei prima colonie s'erbă, aședându-se pe șesurile Dunării. În urmă veniră alte droaie alungate de Turci. Urmă apoi a doua catastrofă mare, — domnia turcească, ce își luă sfirșitul abia la 1686 prin recucerirea Budei. Ținuturile cele mai roditoare deveniră pușii, se împopulară însă curînd prin edoniile aduse de regimul vinez, între care s'au aflat Germani, Alsațieni, Italiani, Francezi, Spanioli, Greci, Macedo-Români, Jidovi și alte elemente industriale și comerciale.

Mișcarea arătată e numai icona exterioră a vieții națunii; ca atare ea n'a fost în stare să lăbească corpul națiunii. Ceca-ce a asigurat continuitatea națiunii și a regulat echilibrul clătinat e: prelîngă trancția rasei maghiare întînderea (teribrul) patriei și poziția ei geografică.

Ungaria e o uniune geografică bine desvoltată. Inima (formează șesurile percurse de Dunăe și de Tisza. La marginile de Nord și Răsărit se întind șiruri de munți. Pe o întindere precum o are patria noastră nu poate domina decât acel pop, care ocupă șesurile. „Pe locuitorii ținuturilor muntoase fi regulează direcți riurilor, care fi îndreaptă cu toate nișțele lor înspre locul, în care grăbie riurile; numita direcție hotărește simțul lor de aparținere. Pe locuitorii lavi din țeara-de-sus, pe Muntenii din Transilvania natura îi necesitează săprivească spre șesuri; lumea, care e acolo de această întindere, nu e alor, pentru-că nu stă în legătură cu trebuințele lor ținnice“.

Între popoarele uei întînderi ca Ungaria, ori-cât de deobite ar fi ele cu privire la origine și a cultură, trebuie neapărat să se stabilească asemănări precum a) sentimentul, că sînt avitate unul la cel, b) identitatea intereelor, care își află expresiunea în drept, în muncă și în buastarea materială și înțeleuală și în fine c) nisuița șe unire, în ce privește datinile, țul și cultura, precum și în ce priveș aducerea la valoare a individului pteate terenele

vieții sociale și de stat prin destoinicia ce i-o ofere prin sciința limbii domni-toare.

„Ori-cum vor explica“, țiece autorul, „politicii cārpaici raportul dintre rasa maghiară și naționalitățile, între popoarele Ungariei influențează continuu și așă ca și înainte cu 1000 ani factori naturali exprimați în cele trei categorii, dintre care cea mai înaltă, — unirea în limbă și în cultură, — a unit în fiecare perioadă a istoriei noastre lamura naționalităților în națiunea maghiară dominantă.“

„Așa s'a format și se formează vedînd cu ochii maghiarimea, se lărgesce în conținut și în putere în dimensiuni, care cu luarea în primire a sîngelui străin exercită o putere atractivă stăruitoare asupra maseilor, care stau afară de unitate.“

„Analisînd societatea maghiară, adecă scrutînd părțile ei constitutive, vedem cu surprindere, că capabilitatea asimilațiunii, pe care de comun atît de puțin o prețuim la maghiarime, a produs astfel de rezultate, care n'au părăchie în Europa.“

„Analisînd societatea maghiară, începînd dela cercurile cele mai înalte până jos la poporul țeran, aflăm în maghiarime toate popoarele patriei.“

„S'au maghiarisat Bisenii, Cumanii și Slavii dela Sud, (de pe timpul Arpașilor; s'au făcut maghiare orașele nemțesi și italiene de odinioară: Sătmar-Nemeti, Dobrișinul, Tata, Seghedinul, Clujul, Turda, Alba-Regală, și se disting în idea națională maghiară familii strălucite, la care numai numele străin mărtărisește de originea străină, sau pe care apoi numai documentele învechite sau tradițiunile le mai amintesc drept parvenite“.

„În veacurile vechi, când statul îl forma aristocrația, regatul ungar nu făcea nici-când deosebire între locuitorii maghiari și nemaghiari din țeară. Astfel s'a întemplat, că în aristocrația noastră înaltă fiecare poporațiune din patrie e reprezentată, sînt însă în aceea elemente, care ca indiviși sau familii emigrate au ocupat poziții în societatea ce conducea țeara în urma meritelor lor personale.“

„Lîngă neașii Maghiari Eszterhâzy, Illéshâzy, Károlyi, Apponyi, Batyány, Nádasdy, Mikó, Keményi etc. se află un șir întreg de aristocrați de origine nemaghiară.“

„De origine germană e familia Bathory, contele Amadé, contele Szentgyörgyi, Bánffy, contele Forgács, cont. Haller, Wenkheim, Königsegg, Hadik, Brunswick, Splényi, Schmidegg și alte multe neamuri aristocrate.“

„De origine italiană e familia Frangepán, care se trage din Roma din neamul Anicia; ultima odraslă a familiei, care a jucat rol în forul roman în evul vechiu, a murit pentru neatîrnarea Ungariei în Wiener-Neustadt. Italiene au fost familiile Loranffy, Ráday, Czibak, Demény, cont. Kordák, ducelui Odescalchi, dintre care unul a purtat tiara Papei, ear' un membru maghiar însuflețit al familiei a stat cîțiva ani mai nainte în fruntea colonisării Ciangailor. Cont. Pallavicini, Bolza și bar. Bal-dáci sînt deasemenea de origine italiană.“

„Din Svițera de nascere sînt familiile cont. Degenfeld-Schomburg și Migazzi, Spanioli sînt conții de odinioară Fraknoi, familia baronului Loprestn și a contelui Cebrian.“

„Din sînge francez sau norman se trag fam. Bethlen și Apaffy; de nascere franceză e vestita familie Drugeth, care din Salerno fiind italianisat au intrat în rețeaua națiunii maghiare. Franceze sînt familiile aristocrate de la Motte, Dezasse, Sermaye, Tounnon, Aspremont. Olandeze sînt familiile cont. van der Noth, bar. Gudenus, belgiană e familia bar. Matteveloit.“

„De origine sudslavică a fost fam. Zrinyi, din care au odrăslit eroul dela Szigetvár și un poet mare; apoi fam. de odinioară Gara, Grassalkovich, Csekovich, Festetich, Széchen, Keglevich, Hugonnyay. Nord-slave sînt fam. aristocrate Podmaniczky, Radvánsky, Jezsena etc.“

„Rákoczi-eștii sînt o ramură din neamul Radvan imigrat din Boemia în timpul Arpașilor; de nascere polonă au fost Thököli Imre, Mednyánszky, Luzsénszky, Zselinszky.“

„Din poporul român-bulgar (oláh-bolgár népből) s'au ridicat figurile cele mai strălucite din istoria Ungariei, precum și cei mai stăruitori (legkímagaslóbb) reprezentanți ai ideii de stat maghiare, anume Ioan Hunyady și fiul seu regele Matia; familiile Majlat, Josika, Dragfi. De origine albană e famil. Cseknovics, Grec e cont. Nakó și bar. Sina, Armean e neamul contelui Karácsonyi“.

(Va urma.)

FOIȚA „TRIBUNEI“

Savitri.

— Povestire indică din Mahabarata. —

Traducere
de
G. B. Duică.

(Urmare.)

Cîntul al patrulea.

Mai aproape venind vremea,
Când era să-i moară soțul,
Savitri țilele 'nșiră,
Pân' au mai rēmas chiar patru.

Ea jură atunci să-și iee
Pocăință de trei zile.
Și-a zăcut ca înlemnită
Ziua, noaptea ținînd postul.

Aușind de fapta-i aspră,
S'a 'ngrijit bătrînul socru
Și mergînd, cu duiosie
Grăi norei sale astfel.

Giumacena.

O, domniță, prea e aspru
Lucrul ce voesci a-l face,
Pentru tine e povară
Să stai astfel trei lungi zile.

Savitri.

Tată, nu te da 'ntristării,
Împlini-voiu jurămîntul,
Căci temeu-mi este mare,
De-am luat o hotărîre.

Giumacena.

Nici decum nu 'ți-oiu da sfatul,
Ca să-ți frîngi tu jurămîntul;
Ba, să 'mi-te 'ndemni se cade,
Tot ce juri să fie faptă.

A grăit nobilul rege.
Și tăcînd și nemișcată
Savitri, ca o statuă,
A stătuț trei nopti, trei zile.

Însă noaptea cea din urmă
A trecut-o 'n mare jale,
Cugetînd, că 'n ziua patra
Trebuia să-i moară soțul.

„Așă e ziua!“ — Și 'nainte
De-a eși soarele 'n ceruri,
Focului jertfînd, ea-și făce
Datoria dimineții.

Ea părinților se 'nchină
Și bramanilor din șiruri,
Salutîndu-i preasmerită,
Mănilor punîndu-și cruce.

Și 'n sentențele lor sfinte
Răspundînd la salutare
Toți sihaștrii cuvîntează:
„Să nu-ți perși nici-când bărbatul“.

„Fire-ar astfel!“ era dorul
Savitri-ii perdată'n gînduri,
Ascultînd urarea bună
Ce-i făceau acei sihaștri.

Cugetînd tot la cuvîntul
Țis de Narada, sērmana
Savitri cu groaz'asteaptă
Acel cias și vreme-aceea.

Dar' atunci îi dîscorul:

„Împlin-it-ai juruin
Vremea prînzului șesce,
Hai să gusti un st de hr nă!“

Savitri.

Aștept soarele s'aple
Și de se 'mplinescoru-mi
Voiu mîncea; ear' 'nșiră
Este tare 'n al meușlet.

Dar' abia sfirși cutul,
Și veni bărbatul dî
Cu sēsurea 'după tri,
Ca să taie lemne 'odru.

Ea strigă atunci sîdînsul:
„Să nu mergi în cu singur,
'Voiu veni și eu oșne,
'Că voesc să fim uri“.

Satjovan.

N'ai mai fost delo codru,
Căci e foarte grea'area,
Și acum, de post ită,
Cum să poți veni mine?

Savitri.

Eu nu sînt de polăbită
Și nu simt nici obliță,
Am putere să-mi trupul,
Satjovan, ia-mē cue!

Satjovan.

Dacă-ți poți purtapșorul,
Bucuros îți fac pe;
Dar' întrebă și pși,
Ca să nu am nicină.

Și 'ntorcîndu-se spre socri
Țise nora cea smerită:
„Soșul meu se duce 'n codru
'Să ni-aducă lemni și fructe“.

„Dar' fiindcă despărțirea
'Nu-i de suferit, aș merge
'Eu cu el, dacă-mi dă voe
'Bunul socru, mama soacră.“

„Lemnele sînt pentru jertfă,
'Dacă alt'ar fi pricina
'Mersului, fără șfeală
'I-aș da sfatul să nu meargă.“

„Mai un an, din sihăstrie
'N'am eșit eu nici-odată,
'Dar' aș vrē să ved acuma
'Codrul strălucind în floare.“

Giumacena.

Decînd tată-sau 'mi-aduse
Pe domnița lui de nori,
Nici un dor, precum îmi pare,
Savitri nu ni-a spus nouē.

Așadar' să-i facem voea,
Pentru care-acum se roagă,
Însă, tata mea, aibi grijă
Să nu rătăcesci pe drumuri.

Și cu voea amînduror
A plecat nevasta dulce
Cu bărbatul, zimbînd vesel,
Dar' cu supărarea 'n suflet.

Și mulți codri de minune,
Pe sub cari pînunul strigă,
Și copaci cu multă floare
Și părăe ca cristalul

A vedut cu ochi-i mândri,
Precînd Satjovan, bărbatul,
Tot mergînd cu dulce graiuri
Îi țicea: „Veți iei, veți colo!“

Înainte-și însă vecinic
Ea vedea pe soșul, bietul,
Și-i părea, că mort și este
Cînd la Narada-i sta gîndul.

Și cu pași domoli: ea merge,
Dar' cu inima grea, frîntă,
După soșul ei, ear' gîndul
'Te la ciasul despărțirii.

Cîntul al cincilea.

Cu soția tot alături
Satjovan culese fructe,
Coșul seu cu virf umplîndu-'l;
Și 'ncepu să taie lemne.

Cum țăia lovind puternic,
Trupu-'l se făcu tot apă;
Eată-l, că trudit el este
Și la cap simte o durere.

Obosit veni la scumpa
Lui soție, cuvîntîndu-'l:
„Savitri, îmi arde trupul,
'Inima-mi deasemeni arde!“

„Nu mē simț, iubito, bine,
'Și doresc să dorm o leacă;
'Simț că 'mi-a perit puterea,
'De mē clătîn din picioare“.

Venind grabnic, spriginindu-'l,
Savitri s'așeață 'n iarbă,
Bîland pe-al pieptului seu mijloc
Odichindu-i capul tinēr.

Provocare.

În legătură cu provocarea publicată la 29 Mai a. e. nr. 2327/1891 se reaceară acum și toți acei domni, care posed decorațiuni și medalii și nu aparțin statului militar, a face cunoscut adresa lor sau a se prezenta în persoană la subscrisul în timpul oarelor de oficiu până la 15 Iunie a. e., pentru ca să fie luați în evidența prescrișă.

Sibiiu, în 10 Iunie 1891.

Căpitanul poliției orașenesci

[1082] 1-3

R. Simonis.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de

D. COMȘA,

membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiiu.

A ieșit de sub tipar

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin, paroch gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depositor general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipereș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, călegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărănicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrină.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU.

Se află de vânzare:

Plicuri oficinoase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătorie a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

község előljáróságától.

Sz.

A tekintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portomentes.

ügyben.

100 bucăți 50 cr.

TELEGRAMA!

Prin ocașiunea unei cumpărări favorabile numai de acum sunt în plăcuta pozițiune de a vinde toți articlii mei, precum:

Vestminte pentru bărbați și copii, pardesiuri și altele de soiul acesta din materie de Kammgarn, bumbac și de lână; apoi mașini de cusut de toate sistemele.

Incălțăminte pentru bărbați și copii etc., etc.

☞ Toate acestea prelângă prețuri de minune și ne mai pomenit ieftine. ☜

Dau toți acești articli ai mei și pe rate lunare și săptămânale.

☞ La un rînd de vestminte se dă 1 pălărie gratuit. ☜

Cu toată stima

ISAC ASCHER, Sibiiu,

Piața-mare nr. 18.